

DOI 10.31651/2524-2660-2021-2-48-53
ORCID 0000-0001-5283-9957

КУЗІВ Марія Зіновіївна

кандидатка педагогічних наук, доцентка,
доцентка кафедри іноземних мов та інформаційно-комунікаційних технологій
Західноукраїнський національний університет
e-mail: mariiakuziv@gmail.com

ORCID 0000-0003-3299-0486

ЮРЧИШИН Тетяна Василівна

кандидатка філологічних наук, доцентка,
доцентка кафедри іноземних мов та інформаційно-комунікаційних технологій
Західноукраїнський національний університет
e-mail: tetianayurchyshyn@gmail.com

ORCID 0000-0001-7618-8984

ПОЛИГАЧ Ірина Осипівна

викладачка кафедри іноземних мов та інформаційно-комунікаційних технологій
Західноукраїнський національний університет
e-mail: ipolygach@gmail.com

УДК 37.016:811-027.63]:37.091.31-021.364(045)

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ЗАНЯТТІ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Статтю присвячено використанню інтерактивних технологій на занятті з іноземної мови.

Зазначено, що важливою складовою інтерактивних технологій навчання іноземних мов є форма навчання. Використання інтерактивних форм навчання при роботі зі студентами має ряд переваг, а саме: залучення студентів до процесу навчання вже не як пасивних слухачів, а як активних учасників; підвищення мотивації даної категорії слухачів до вивчення предмета; освоєння сучасних технічних засобів навчання; формування і розвиток навичок самостійної роботи з пошуку інформації та продуктивного використання отриманих знань на практиці.

Розглянуто ряд інтерактивних методів навчання, впровадження яких допомагає підвищити ефективність освітнього процесу і досягнути результатів у всіх студентів: обговорення в групах, тренінг, дискусія, метод «мозкового штурму», проблемне навчання.

Розглянуто методи спрямовані на підвищення ефективності освоєння матеріалу, що вивчається студентами, і стимулювання їх до вивчення і освоєння нових знань. Показано, як методи можна використовувати не тільки зі студентами на заняттях з іноземної мови, а й для вивчення інших предметів у будь-якому навчальному закладі з різним рівнем освіти.

Ключові слова: *технологія; інтерактивна технологія навчання; методи навчання; мозковий штурм; тренінг; дискусія; форми навчання.*

Постановка проблеми. Сьогодні міжмовна комунікація стає невід'ємною частиною сучасної людини. Зважаючи на розвиток технологій, віртуального простору і міжкультурного туризму, знання іноземних мов стає практично обов'язковим. Водночас і процес євроінтеграції вимагає високого рівня іноземної мовленнєвої компетенції, що особливо необхідна для реалізації професійної діяльності та мобільності майбутнього фахівця.

У зв'язку з цим перед навчальними закладами стоїть важлива проблема: всебічно соціалізувати людину, ставлячи перед собою одну з найбільш складних завдань – навчити людину вільно спілкуватися іноземною мовою, у відповідності з граматичними нормами і правилами. Виконання такого складного завдання безпосередньо пов'язане з грамотно підбраною методикою навчання, навчально-методичними матеріалами, бажанням студента розвиватися і навчатися, а також, безумовно,

професійними компетенціями викладача. Таким чином, ми підходимо до актуальності досліджуваної теми. Для викладача нового часу недостатньо бути компетентним у своїй галузі знань, необхідно в освітньому процесі використовувати методичні інновації, які на сьогоднішній день пов'язані із застосуванням інтерактивних методів навчання. Інтерактивне навчання засноване на прямій взаємодії учнів зі своїм досвідом і досвідом своїх друзів [1, с. 102]. Мета інтерактивного навчання – підвищення ефективності навчального процесу, в якому всі учасники досягають високих результатів в навчанні.

Сучасні вимоги до випускників вищих навчальних закладів і реалії життя спонукають викладачів вивчати і впроваджувати в навчальний процес найбільш ефективні методи і технології, творчо розвивати набутий практичний і теоретичний досвід викладання дисципліни [2]. Оволодіння іноземною мовою у ЗВО має на меті формування у студентів ряду компетенцій. Зокрема, випускники повинні бути здатними до комунікації в усній і письмовій формі на іноземній мові та вирішувати завдання міжособистісної та міжкультурної взаємодії. Як наслідок, студенти повинні володіти певними знаннями (наприклад, знаннями мовних засобів) та вміннями (використовувати формули мовного спілкування, формулювання своєї точки зору тощо), а також вміти співвідносити мовні засоби з конкретними ситуаціями міжкультурного мовного спілкування. Вирішення цього комплексного, «глобального» завдання відбувається протягом усього періоду вивчення іноземної мови у ЗВО і вимагає використання раціональних і ефективних підходів і технологій, форм і методів навчання. У цьому контексті прийнято говорити про застосування нових інформаційно-комунікаційних та інтерактивних технологій, активних методів навчання, диференційованого підходу тощо. Однак «базовим елементом» є методи і прийоми навчання іноземної мови, які викладач використовує в аудиторії, безпосередньо працюючи зі студентами. Знання і оволодіння студентами мовними засобами, застосування їх в комунікації залежить від того, наскільки ефективно цей матеріал був представлений, закріплений, відпрацьований.

Хоча проблемами методики викладання іноземних займалося чимало науковців, зокрема Т. Коваль, Л. Пироженко, О. Пометун тощо, але вискі вимоги щодо володіння мовою, вимагають постійного вдосконалення методики її викладання. Надзвичайно важливе значення відіграють інтерак-

тивні технології навчання, що й висвітлено у нашій статті.

Мета статті. Зважаючи на вищезазначене, методика викладання іноземних мов потребує урізноманітнення та оновлення, а саме: залучення технологій та різних методів з метою розвитку мовленнєвих і комунікативних навичок студентів. Саме поглиблення вивчення інтерактивних технологій навчання та використання їх на занятті з іноземної мови є метою нашого дослідження.

Виклад основного матеріалу дослідження. У даний час зростає роль активних методів навчання в процесі підготовки майбутніх фахівців. АМН можна поділити на: імітаційні (ігрові, неігрові), де є імітаційна модель, і неімітаційні, де є активізація за допомогою зв'язку між учнями та викладачами [3, с. 6]. До імітаційних ігрових занять належать: ділові ігри, ігрові заняття на машинних моделях і проектування, індивідуальні та інноваційні ігри, «контурні» ділові ігри та моделювання ситуацій, організаційно-діяльні, пошуково-апробаційні, проблемно-орієнтовані, рольові педагогічні та управлінські гри.

До імітаційних неігрових занять зараховують: аналіз конкретних ситуацій, балінтовську групу, групову психотерапію, груповий та індивідуальний тренінг, імітаційні вправи, кейс-технологію, мозкову атаку, вирішення конкретних ситуацій, синектику, ситуаційні методи, ситуаційний аналіз і навчально-тренувальну групу. До неімітаційних занять відносяться: групова консультація, дискусія (групова дискусія, дебати, дискусія-змагання, «дзижчачі групи», засідання експертної групи, колоквиум, круглий стіл, метод «питання – відповідь», метод «клініки», метод «лабіринту», метод естафети, мозковий штурм, перехресна дискусія, прогресивна дискусія, процедура «обговорення в півголоса», «вільноплаваюча» дискусія, симпозіум, синдикат, судове засідання, тематична дискусія, навчальна суперечка-діалог, форум-обговорення), ігрова вправа, колективна творча діяльність, консультація (групова, індивідуальна), лекція (бінарна лекція, інтерактивна лекція, лекція-візуалізація, лекція-діалог, лекція-консультація, лекція-прес-конференція, лекція-провокація, проблемна лекція), МАСТАК-технології, метод Флангана, мозкова атака, науково-дослідна робота, конференція (метод проектів, науково-практична конференція), олімпіада, презентація, семінар (проблемний семінар) і вправа [3, с. 6].

Інтерактивне навчання іноземних мов передбачає перш за все діалогове навчання, у ході якого здійснюється взаємодія

між суб'єктами навчального процесу. Його можна організувати з використанням інтерактивних технологій навчання. Сутність інтерактивного навчання іноземних мов полягає в тому, що навчальний процес відбувається за умов постійної активної взаємодії всіх суб'єктів навчання (викладачів і студентів). Це взаємонавчання (колективне, групове, навчання у співпраці), де студент і викладач є рівноправними, рівнозначними суб'єктами навчання [4].

В сучасних умовах особливий інтерес викликають інтерактивні технології, метою яких є створення сприятливих умов навчання, за яких студент відчуває свою успішність та інтелектуальну спроможність. Інтерактивні технології навчання іноземних мов – це така організація іншомовного мовленнєвого спілкування суб'єктів навчання, яка передбачає відповідно до цілей навчання, індивідуальних особливостей тих, хто навчається, найраціональніше комплексне застосування методів, прийомів, засобів і форм навчання з метою досягнення заздалегідь запланованого відповідного рівня іншомовної комунікативної компетенції [5].

Завдяки інтерактивним методикам процес розвитку активної особистості, яка володіє можливістю комунікувати іноземною мовою, став більш ефективним.

Інтерактивне навчання – це спеціальна форма організації освітнього процесу, суть якої полягає у спільній діяльності учасників цього процесу над освоєнням навчального матеріалу з вирішення загальних, але значущих для кожного проблем, в обміні знаннями, ідеями, способами діяльності.

Т. Паніна визначає інтерактивне навчання як спосіб пізнання, який здійснюється у формі спільної діяльності учнів: всі учасники освітнього процесу взаємодіють один з одним, обмінюються інформацією, спільно вирішують проблеми, моделюють ситуації, оцінюють дії один одного і свою власну поведінку, занурюються в реальну атмосферу ділового співробітництва з вирішення проблем [6, с. 11].

Кожен учень або студент залучений в процес пізнання, таким чином інтерактивне навчання являє собою особливу організацію навчального процесу. Отже, перед викладачем постає питання про те, як знайти шляхи підвищення пізнавального інтересу студентів до вивчення іноземної мови. Одним із можливих шляхів вирішення цього питання стає використання інтерактивних технологій на занятті, а саме посилення взаємодія учнів на занятті. Основним поняттям інтерактивного методу, як уже зазначалося вище, є взаємодія. Кла-

сифікувати інтерактивні методи можна за їх провідною функцією:

1. Створення сприятливої атмосфери, організації комунікації.
2. Організація обміну діяльністю.
3. Організація розумової діяльності.
4. Організація смислотворчості [6].

Педагогічний процес, в який включено використання інтерактивних методів, спонукає і студента, і викладача до постійної творчості та особистісного росту. Розвиток комунікативних умінь і навичок – одне із завдань, яке ставиться перед викладачем і може бути вирішене за допомогою організації інтерактивного навчання.

Серед особливостей використання інтерактивних методик слід відзначити:

– процес навчання з елементами інтерактивності пробуджує в учнів інтерес до освоєння іншомовного простору і мотивує їх на подальше вдосконалення іншомовної мовленнєвої діяльності.

– інтерактивні методики заохочують активну участь кожного в навчальному процесі і сприяють ефективному засвоєнню навчального матеріалу, формують у студентів компетенції, необхідні в період входження в активне життєве середовище;

– використання інтерактивних форм і методів роботи позитивно впливає на взаємовідносини учнів у колективі, заохочують взаємодопомогу, повагу та підтримку один одного;

– між педагогом і учнями встановлюються доброзичливі відносини, засновані на повазі один до одного;

– усім учасникам навчального процесу рекомендовано дотримуватися демократичного стилю поведінки;

– у процесі навчання головну роль відіграє співпраця між учнями чи студентами;

– у ході вирішення поставлених завдань учням необхідно приводити власні приклади, відстоювати свою точку зору [6].

Використання інтерактивних форм навчання при роботі зі студентами має ряд переваг, а саме:

– залучення студентів до процесу навчання вже не як пасивних слухачів, а як активних учасників;

– підвищення мотивації даної категорії учнів до вивчення предмета;

– освоєння сучасних технічних засобів навчання;

– формування і розвиток навичок самостійної роботи з пошуку інформації та продуктивного використання отриманих знань на практиці [1].

Варто зазначити, що освітній процес зі студентами, заснований на використанні інтерактивних технологій, має на меті залучити всіх слухачів до навчального про-

цесу незалежно від їх рівня підготовки за мовою. Спільна діяльність означає, що всі учасники обмінюються інформацією та ідеями. На такому занятті створюється атмосфера вільного спілкування, яка характеризується співпрацею між учасниками освітнього процесу, рівністю аргументів, накопиченням загальних знань, справедливою оцінкою і взаємоконтролем. Розглянемо ряд інтерактивних методів навчання, впровадження яких допоможе досягти цієї мети – підвищення ефективності освітнього процесу і досягнення результатів у всіх студентів.

1. *Обговорення в групах.* Обговорення в групах проводиться, як правило, на конкретну тему і націлене на знаходження правильного рішення і досягнення кращого взаєморозуміння. Групові дискусії сприяють кращому засвоєнню матеріалу, що вивчається.

На першому етапі групового обговорення студентам дається завдання на певний час, протягом якого вони повинні підготувати обґрунтовану, докладну відповідь. Викладач може встановити конкретні правила проведення групових дискусій:

- впровадження алгоритму виявлення єдиної думки;
- призначення лідера для здійснення керівництва груповим обговоренням.

На другому етапі подібні дискусії з викладачем призводять до групових рішень. Різновидом групового обговорення є «Круглий стіл», метою якого є обмін інформацією про проблеми і власному розумінні цього питання з метою ознайомлення з досвідом і досягненнями в цій галузі [7].

2. *Тренінг.* Тренінг – це форма інтерактивного навчання, метою якої є розвиток навичок міжособистісного спілкування і професійної поведінки в спілкуванні. Перевага тренінгу в тому, що всі учасники активно залучені в процес навчання. Вимоги до навчання:

- оптимальна кількість учасників – 15–20 осіб, за кількістю учасників в аудиторії, що сприяє активній співпраці між її членами;
- ознайомлення учасників з цілями цього заняття ще на початку тренінгу;
- проведення на першому занятті тренінгу-вправи «знайомство» та прийняття «угоди», тобто правил роботи групи;
- створення дружньої атмосфери довіри і підтримування її на протязі всього навчання;
- включення всіх учасників в активну роботу під час тренінгу;
- повага почуттів і думки кожного учасника;

– технічне забезпечення навчального процесу; • ефективне поєднання теорії та інтерактивних вправ;

– обов'язкове підбиття підсумків навчання після завершення тренінгу. Викладач, який проводить тренінг, повинен володіти психолого-педагогічними знаннями і вміння вміло використовувати їх в процесі навчання, знати методи отримання інформації, збирати і представляти її учасникам, впливати на їх поведінку і їхні стосунки [7].

3. *Дискусія.* В процесі дискусії учасники повинні обговорювати проблеми публічно або вільно обмінюватися знаннями, думками, ідеями щодо спірних питань. Її істотною особливістю є поєднання діалогу-обговорення і суперечки-зіткнення різних точок зору і позицій. Дискусія – це особистісно-орієнтоване навчання. Воно характеризується активною взаємодією студентів один з одним і інтенсивним, особистісно-спрямованим навчанням з боку викладача. Гідність дискусії в тому, що вона показує, наскільки добре група розбирається в даній проблемі. Будь-яке обговорення, як правило, проходить в три етапи:

1. Постановка проблеми;
2. Вирішення цієї проблеми;
3. Підбиття підсумків.

Перший етап – це адаптація учасників один до одного, за допомогою чого можна сформулювати проблему, мету зустрічі, регламент і правила дебатів. Другий етап передбачає виступ учасників, їхні відповіді на питання, збір якомога більшої кількості ідей, пропозицій, придушення викладачем особистих амбіцій учасників дискусії і відхилень від обговорення тем. І третій етап – це аналіз результатів обговорення, узгодження думок і поглядів, спільна формулювання рішень і їх прийняття. Під час обговорення студенти можуть або доповнювати один одного, або протистояти один одному [7, с. 10]. Тип обговорення, обраний викладачем, в залежності від поставленого ним завдання, може бути поєднанням різних типів дискусій (класична дискусія, експрес-дискусія, текстова дискусія, обговорення проблеми, рольова гра, «круглий стіл»). Гідність дискусії полягає в тому, що обговорення протягом короткого періоду часу (а обсяг годин обмежений) дає можливість викладачеві моделювати реальні проблеми, розвивати у студентів здатність слухати і ділитися з іншими учасниками своїми думками, взаємодіяти і аналізувати реальну ситуацію, відокремлювати важливе від неважливого. Таким чином, дискусія дає можливість зрозуміти і оцінити різноманіття існуючих поглядів на будь-яку проблему, провести всебічний аналіз кож-

ного з них, заслухавши індивідуальну думку кожного учасника дискусії на цю тему. Така форма роботи зі студентами є дуже важливою і продуктивною, тому що в ході дискусії вони набувають комунікативних навичок, необхідних їм для подальшого професійного становлення [7–10].

4. *Метод «мозкового штурму»*. Це досить популярний метод вирішення проблем шляхом стимулювання творчої активності. Відповідно до даної методики викладач пропонує групі студентів дати якомога більше відповідей на питання. «Мозковий штурм» відбувається в три етапи [7, с. 16]. На першому етапі перед групою ставиться проблема. Учасники один за одним роблять припущення в точній і лаконічній формі, вчитель записує їх ідеї на дошці або плакаті без будь-яких коментарів. На другому етапі проходить обговорення цих ідей і обмін точками зору. На даному етапі групі потрібно знайти спосіб використовувати або поліпшити свої ідеї. На третьому етапі група представляє презентацію результатів роботи. Для «Мозгового штурму» можна розділити учасників на кілька груп:

- генератори ідей, які формулюють різні пропозиції для вирішення проблеми;
- критики, які намагаються знайти негатив в запропонованих ідеях;
- аналітики, котрі пов'язують вироблені пропозиції з реальними умовами, з урахуванням критичних коментарів і т. д [7].

5. *Проблемне навчання*. У контексті проблемного навчання важлива не тільки проблема навчання або проблемне завдання, але і вмільний виклад питань викладачем. Питання в процесі організації діяльності студентів допоможуть навчити їх відтворювати по пам'яті отриману інформацію і виконувати репродуктивні дії. У підсумку, це буде стимулювати творче мислення учнів, дозволяючи їм відкривати і здобувати нові знання, навички та вміння. Питання можуть бути наступними.

– Яка реальна ідея? Який сенс? Дай визначення ... Опиши ... Розкажи ... Поясни ... Яка різниця? Наведіть приклади ... Підведіть підсумок ... Класифіцируйте.

– Як можна вирішити по-іншому? Які причини? Ви згодні з цим твердженням? Дати контраргумент? Які недоліки? Який у тебе прогноз? Основні принципи роботи на інтерактивному занятті:

– всі учасники однаково незалежно від віку, соціального статусу, досвіду та місця роботи;

– кожен учасник має право висловити свою думку з кожного питання;

– немає місця для прямої критики особистості (можна критикувати тільки саму ідею) [7].

Висновки і перспективи подальших досліджень. Варто зазначити, що завдяки використанню активних методів та інтерактивних технологій навчання вирішується проблема подолання психологічного бар'єру: подолання скутості, сором'язливості, страху зробити багато помилок в порівнянні з іншими більш успішними учнями. При інтерактивній формі навчання викладачеві відводиться роль помічника або організатора мовної взаємодії, а учень чи студент стає рівноправним мовним партнером. Така робота сприяє розвитку самостійності і почуття відповідальності. Кожен стає відповідальним за свою частину спільної справи, яку за нього ніхто не зробить, що також сприяє згуртуванню колективу студентів та учнів. Інтерактивне навчання успішно вирішує проблемні завдання, формує бажання співпрацювати та творити, розвиває почуття взаємодопомоги і взаємоповаги.

Успіх роботи в колективі залежить не тільки від бажання і вміння працювати спільно й узгоджено, але і від професійних та особистісних рис викладача, що виконує роль організатора і помічника в проведенні тих чи інших інтерактивних форм роботи.

Використання даних методів вносить новий свіжий струмінь у навчання іноземної мови, сприяє підвищенню мотивації студентів і школярів у її вивченні, а також розвитку вільного самовираження і творчості, їх багатомовному та бікультурному розвитку, формуванню справжньої комунікативної компетенції.

Таким чином, розглянуті методи спрямовані на підвищення ефективності освоєння матеріалу, що вивчається студентами, і стимулювання їх до вивчення і освоєння нових знань. Ці методи можна використовувати не тільки зі студентами на заняттях з іноземної мови, але також для вивчення інших предметів в будь-якому навчальному закладі з різним рівнем освіти, а також розробляти та впроваджувати нові методи та форми роботи.

Список бібліографічних посилань

1. Шайдарова О. Использование интерактивных методов и приемов при обучении групповому общению на английском языке. *Иностранные языки: лингвистические и методические аспекты: межвуз. сб. науч. трудов*, 2015. Вып. 33. С. 101–107.
2. Свириденко І. Інтерактивні технології і методи навчання іноземних мов на немовних факультетах. *Наукові записки. Серія: Філологічні науки*, 144: 455–458. URL: <http://eprints.zu.edu.ua/22222/1/Свириденко%20%IM.%20-%20%СТАТТЯ.pdf>.
3. Кашапов М (сост.). Неимитационные активные методы обучения: методические указания. Ярославль: Яросл. гос. ун-т, 2001. 32 с. URL: <http://kat-kem.ru/wp-content/uploads/2017/10/Кашапов-М.М.-Неимитационные-методы-обучения.pdf>.
4. Коваль Т. Інтерактивні технології навчання іноземних мов у вищих навчальних закладах. *Інформаційні технології і засоби навчання*, 2011. №6(26).

- URL: <https://journal.iitta.gov.ua/index.php/itlt/article/download/546/451/>.
5. Пометун О., Пироженко Л. Інтерактивні технології навчання: теорія, практика, досвід. Київ: АПН, 2002. Т. 134(2). 136 с.
 6. Панина Т., Вавилова Л. Современные способы активизации обучения. 4-е изд., стер. М.: 2008. 176 с.
 7. Сафонова Л. (сост.) Методические указания по применению интерактивных форм обучения, Великие Луки, 2015. 38 с.
 8. Редько В. Інтерактивні технології навчання іноземної мови. *Рідна школа*, 2011. № 8-9. С. 28-35. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/rsh_2011_8-9_8.
 9. Новак І.М. Інтерактивні методи навчання іноземних мов у закладах вищої освіти. *Інноваційна педагогіка*, 2021. 32(1). С. 121-125. URL: http://www.innovpedagogy.od.ua/archives/2021/32/part_1/28.pdf.
 10. Шарипова Л.Х. Интерактивные технологии в профессионально-ориентированном обучении иностранному языку в образовательном учреждении. *Вестник Казанского государственного университета культуры и искусств*, 2016. №3. С. 133-135.
- References**
1. Shaidarova, O. (2015). Using interactive methods and techniques when teaching group communication in English. *Foreign languages: linguistic and methodological aspects: interuniversity collection of scientific papers*, 33: 101-107 [in Rus.].
 2. Svyrydenko, I. Interactive technologies and methods of teaching foreign languages at non-language faculties. *Science notes. Series: Philological Sciences*, 144: 455-458. Retrieved from <http://eprints.zu.edu.ua/22222/1/Свириденко%20IM.%20-%20СТАТТЯ.pdf> [in Ukr.].
 3. Kashapov, M. (comp.) (2001). Non-imitative active teaching methods: guidelines. Yaroslavl: Yaroslavl State University. 32 p. Retrieved from <http://katkem.ru/wp-content/uploads/2017/10/Кашапов-М.М.-Неимитационные-методы-обучения.pdf> [in Rus.].
 4. Koval, T. (2011). Interactive technologies for the creation of earthmovers in the households. *Information Technologies and Information for Science*, 6 (26). Retrieved from <https://journal.iitta.gov.ua/index.php/itlt/article/download/546/451/> [in Ukr.].
 5. Pometun, O., Pirozhenko, L. (2002). Interactive technologies of science: theory, practice, advice. Kiev: APN, 134 (2). 136 p. [in Ukr.].
 6. Panina, T., Vavilova, L. (2008). Modern ways to intensify learning. 4th edition, stereotypical. Moscow. 176 p. [in Rus.].
 7. Safonova, L. (comp.) (2015). Guidelines for the use of interactive forms of education, Velikie Luki. 38 p. [in Rus.].
 8. Redko, V. (2011). Interactive technologies of foreign language teaching. *Native School*, 8-9: 28-35. Retrieved from http://nbuv.gov.ua/UJRN/rsh_2011_8-9_8 [in Ukr.].
 9. Novak I.M. (2021). Interactive methods of teaching foreign languages in higher education institutions. *Innovative pedagogy*, 32(1): 121-125. Retrieved from http://www.innovpedagogy.od.ua/archives/2021/32/part_1/28.pdf [in Ukr.].
 10. Sharipova, L.Kh. (2016). Interactive technologies in professionally oriented teaching of a foreign language in an educational institution. *Bulletin of Kazan State University of Culture and Arts*, 3: 133-135 [in Rus.].

KUZIV Mariia

Ph.D in Pedagogy, Associate Professor,
Associate Professor of Foreign Languages and Information and Communication Technologies Department,
West Ukrainian National University

YURCHYSHYN Tetiana

Ph.D in Philology, Associate Professor,
Associate Professor of Foreign Languages and Information and Communication Technologies Department,
West Ukrainian National University

POLYGACH Iryna

Lecturer of Foreign Languages and Information and Communication Technologies Department,
West Ukrainian National University

USE OF INTERACTIVE TECHNOLOGIES AT A FOREIGN LANGUAGE LESSON

Summary. Introduction. The article is devoted to the use of interactive technologies in foreign language classes. It is noted that an important component of interactive technologies of foreign language learning is the form of learning.

The study of interactive learning technologies and their use in foreign language classes is the purpose of our study.

The article uses descriptive methods and a method of analysis of scientific literature.

The result of the study is the systematization of information about the interactive learning technology.

Originality is that the problem of using of the interactive learning technology has been further developed.

The use of interactive forms of learning when working with students has a number of advantages, namely: involving students in the learning process no longer as passive listeners, but as active participants; increasing the motivation of this category of students to study the subject; development of modern technical means of education; formation and development of skills of independent work on search of the information and productive use of the received knowledge in practice. A number of interactive teaching methods are considered, the introduction of which helps to increase the efficiency of the educational process and achieve results for all students: group discussion, training, discussion, the method of "brainstorming", problem-based learning. Discussion in groups is usually on a specific topic and aims to find the right solution and achieve better understanding. Group discussions contribute to a better assimilation of the material being

studied. Training is a form of interactive learning, the purpose of which is to develop interpersonal communication skills and professional behavior in communication. The advantage of the training is that all participants are actively involved in the learning process. As for the discussion, the participants should discuss the problems publicly or freely exchange knowledge, opinions, ideas on controversial issues. An essential feature of the discussion is the combination of dialogue-discussion and debate-clash of different points of view and positions. The method of "brainstorming" is a very popular method of solving problems by stimulating creative activity. According to this method, the teacher asks a group of students to give many answers to questions. In the context of problem-based learning, not only the problem of learning or the problem task is important, but also the skillful presentation of questions by the teacher.

Conclusion. The considered methods are aimed at increasing the efficiency of mastering the material studied by students and stimulating them to study and master new knowledge. These methods can be used not only with students in foreign language classes, but also to study other subjects in any educational institution with different levels of education, as well as to develop and implement new methods and forms of work.

Keywords: technology; interactive learning technology; teaching methods; brainstorming; training, discussion; forms of learning.

Одержано редакцією 07.05.2021
Прийнято до публікації 20.05.2021